

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](#)

PSALMUS XXVII.

Titulus, & argumentum: *Psalmus, ipsi David.*

Sequitur Emin. Bellar. S. Augustini, & S. Hieronymi expositionem, qui in Personā Christi Psalmum à Davide cantatum fuisse volunt: David enim, qui simul prævidebat passionem, & glorificationem Christi, convenienter ea conjungere potuit: *Sicuti etiam fecit in Psalmo 21.*, cuius hic videsur esse quasi compendium.

V. 1. *Ad te Domine clamabo, Deus meus ne fileas à me, ne quando taceas à me, & assimilabor descendantibus in lacum.*

Verba sunt Christi in cruce pendentis, ac postulantis celerem resurrectionem. *Ne fileas à me, h.e. mihi: responde, te facturum, quod petii: ne quando &c. ne forte tu non exaudias, & hinc fiet, ut per omnia similis siam iis, qui post mortem ad inferos descendunt, non resurrecturi, nisi in die novissimo.*

V. 2. *Exaudi Domine vocem deprecationis meæ, dum oro ad te, dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.*

Dicit idem, sed clariùs. *Dum oro &c. in cruce expansis manibus, & sublatis ad cælum.*

V.

V. 3. Ne simul trahas me cum peccatoribus,
& cum operantibus iniquitatem, ne perdas me.

Solus Christus id verè dicere potuit,
qui solus fuit omnibus modis segregatus à
peccatoribus: ita justissimè petit, ut non
judicetur, nec pereat cum peccatoribus;
sed ipsam potius mortem occidat, & resur-
gens ex mortuis de mortis Principe, &
ipsâ morte gloriosè triumphet.

V. 4. Qui loquuntur pacem cum proximo suo,
mala autem in cordibus eorum.

Describit peccatores ab eo peccato,
quod est communius. Plurimi volunt vide-
ri amici, benè velle proximis; & tamen ab
amore proprio excæcati odio; vel inviden-
tiā erga eosdem proximos afficiuntur.

V. 5. Da illis secundum opera eorum, & se-
cundum nequitiam adinventionum ipsorum.

V. 6. Secundum opera manuum eorum tribue
illis, redde retributionem eorum ipsis.

Non est imprecatio, sed Prophetia, ut
aliás sæpe monuimus. Afficies eā pœnā,
quam merentur opera eorum: sicut ipsi ex
malitiā excogitarunt varios modos vexan-
di justos; ita tu per tuam sapientiam inve-
nies modos vexandi peccatores. Ipsi retri-
buuerunt justis mala pro bonis; tu facies,
ut hoc illis noceat, non justis.

★.

¶. 7. Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum ejus destrues illos, & non edificabis eos.

Jam patet, antè fuisse Prophetiam, non imprecationem, quia ait destrues, & non destrue. Quia non intellexerunt opera Dei, quæque præcipue immediate per se fecit, ut sunt creatio cæli, & terræ, Incarnatio, Resurrectio, Ascensio &c. ideo tu destrues eos, nec unquam in gratiam recipies. Docet, radicem malorum esse, non applicare animum ad prædicta opera Dei: si quis enim ista consideret, vix fieri potest, quin in Dei amorem mirificè inardescat.

¶. 8. Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Transit ad gloriam Resurrectionis prædicendam. In personâ Christi ait: benedicitur ab omnibus Dominus, quoniam &c.

¶. 9. Dominus adjutor meus, & protector meus, in ipso speravit cor meum, & adjutus sum.

Explicat, in quo exaudita sit oratio sua. Fretus auxilio, & Dei protectione, non recusavi prælrium cum diabolo, & cum ipsâ morte; nec spe meâ frustratus sum, quia adjuvit me Deus, ut plâne vicerim.

¶. 10. Et restoruit caro mea, & ex voluntate mea confitebor ei.

De-

(o)
Describit effectum auxilii : Caro mea,
quæ per mortem exaruerat, rediit ad flo-
rem ætatis, sanitatis, lætitiae, venustatis
maximæ ; & ex voluntate &c. ex corde eum
laudabo, & gratias agam.

v. 11. Dominus fortitudo plebis suæ, & pro-
tector salvationum Christi sui est.

Hæc est materia confessionis, nempe
quod Dominus sit fortitudo plebis suæ : tam
potenter enim protexit salutem Christi sui,
qui est caput totius plebis, à quo fortitu-
do, & salus omnium dependet.

v. 12. Salvum fac populum tuum Domine, &
benedic hæreditati tuae, & rege eos, & extolle illos
usque in æternum.

Christo, qui caput est Ecclesiæ, glori-
ficato, restat, ut corpus ejus, seu populus
Dei, qui est peculiaris hæreditas Dei,
quam acquisivit sanguine suo, pariter
glorificetur. Dicit igitur Christus ad
Patrem, vel Propheta ad Christum: Sal-
vum fac &c. ut verò salves, benedic justifi-
cando, rege conservando, & protegendo
in viâ, exalta glorificando, glorificatione
perpetuâ.

PSALMUS XXVIII.

Titulus, & argumentum: *Psalmus David.*
in consumatione Tabernaculi. Non